ROČNÍK V. 18. jan. 1948.

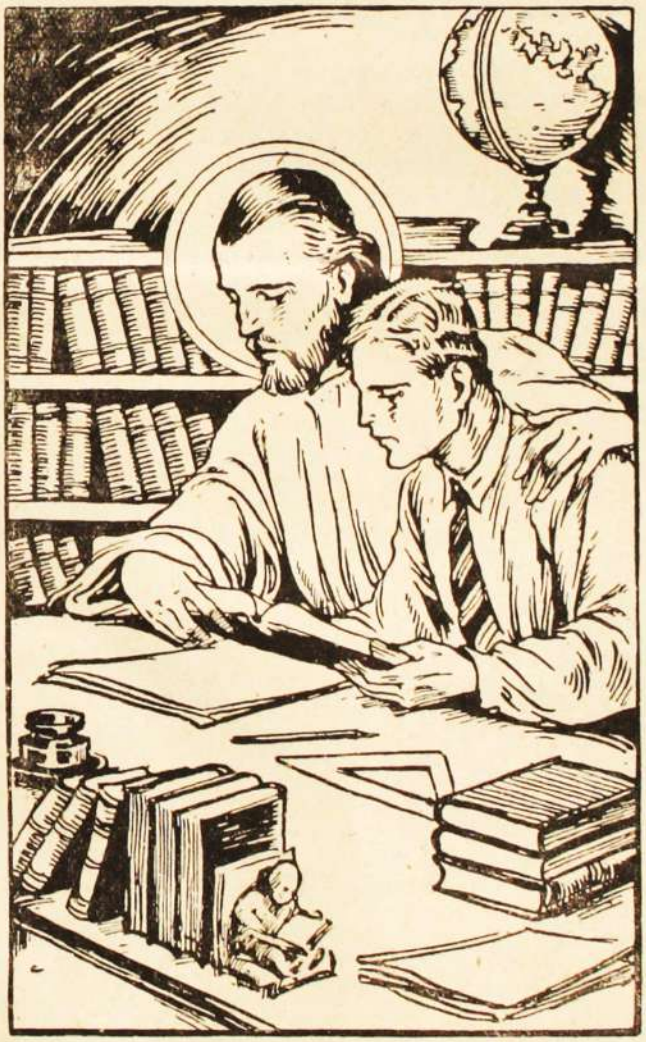
TRNAVSKÁ RODINA

ZVESTI TRNAVSKÝCH KATOLÍKOV • Č. 2.

Nové dielo — z nového materiálu!

Všeobecne sa hovorí, že sa tvorí nový svet. Pomaly síce a za veľkých ťažkostí, ale práve tieto ťažkosti naznačujú, že to, čo dá toľko námahy, nebude nejaká babračka, ale niečo celkom nevídaného.

Skutočne svet, ktorého sa majú ľudia dožiť, bude nové dielo.

Pre nové dielo treba však použiť nového materiálu. Dajú sa síce robiť nové veci i zo starej látky, lenže . . . Možno síce stavať nový dom i zo starej, prevlhnutej a zvetralej tehly — ale čo bude z neho o pár rokov? Možno vykresať sochu i z popraskanej, pieskovcovej skaly — ale aká bude zakrátko? Možno spraviť nový nábytok i z črvotočivého dreva — lenže ako bude vyzerať po niekoľkých mesiacoch používania?

Nové diela, ak majú byť trvalé, krásne a bezpečné, treba robiť z nového materiálu.

Nový svet, ktorý má byť pokojným a krásnym príbytkom pozemšťanov, tiež sa musí vybudovať z nového, svieže, zdravého a nezdolného materiálu.

Ním je naša mládež!

A preto nám tak na nej záleží. Preto jej chceme venovať stálu pozornosť, ju ustavične formovať, chrániť od škodlivých vplyvov, modliť sa za ňu k Bohu.

Áno, mládež celého sveta sa musí spojiť v obrovský stavebný materiál pre výstavbu nádhernej budovy nového, krajšieho, blahobytného sveta.

Mládež celého sveta! Každý mladík a každá deva musí byť jednou tehlou pre nádejnú budovu. Rovnako dôležitou — i pri rozmanitom uložení, či v základe, či na priečelí, či v stĺpe, či pod samou strechou.

Kto však spojí tento materiál, roztrúsený po celom svete, do jednej štýlovej stavby? Čo to bude za malta, čo posliepa tehlu s tehlou, aby držali pospolu k trvalej nerozbornosti a bezpečnosti celej budovy?

To bude katolicizmus. Katolícky svetonázor, katolícka morálka, katolícka milosť. Katolícka nestrannosť, katolícka nadnárodnosť, katolícka nadtriednosť. A predovšetkým katolícka láska, posvätená nadprirodzeným hľadiskom.

To je totiž jediné možné spojivo, ktoré vie stmeliť rozličné národy, rozličné jazyky, rozličné kultúry, rozličné rasy a triedy ľudstva, pri čom nijako neruší ich svojráznosť a dobré stránky.

Katolicizmus je na to jedine spôsobilý, lebo je stály, nemenlivý.

Čo tu bolo už rozličných pokusov spojiť mnoho ľudí v jeden celok, ale s prikrátkym trvaním!

Ešte sa taká novostavba ani nevysušila, už prišli iní stavitelia a posliepané tehly začaly rozoberať, soškrabujúc z nich málo šetrno spájajúcu maltu, lebo naraz sa vyhlásilo za škodlivé, čo dotiaľ platilo za osožné, za mravné dovolené, čo dotiaľ bolo odsudzované, za reakciu, čo dotiaľ bolo pokrokom, a naopak, za otroctvo, čomu sa dotiaľ hovorilo sloboda, a naopak za nekultúrne, čo dotiaľ bolo kultúrne.

Obrátilo sa všetko hore nohami a začalo sa znova budovať.

Použila sa nová malta na spájanie tehál: nový svetonázor, nové mravné zásady, nový náhľad na otázky nacionálne, sociálne, hospodárske.

No netrvalo dlho a prišli zas iní stavitelia a opäť sa všetko začalo prestavovať. V inom štýle, s inou maltou, podľa iných plánov.

A tak v každej generácii zmena od základu. Nič stále, nič trvalé, nič záväzné, nič všeobecne platné — len samé provizórium.

To konečne otvorilo oči našej mládeži. Chce už raz byť spojená čímsi pevným, nemenlivým, večným, svätým, nezrušiteľným, božím.

A takým sa ukázal byť jedine — katolicizmus.

Je radostné vidieť, ako dnes naši mládenci i dievčatá vedia zdravo rozmýšľať, správne hodnotiť, rozlišovať propagandu a pravdu, vidieť zlo časné i večné v hriechu, ceniť si milosť, chápať život ako prípravu do večnosti. Naša mládež už nie sú barani, ktorých možno kamkoľvek hnať, nie sú medvedi, ktorí budú tancovať podľa muziky kohokoľvek, nie sú hlúpe husi, ktoré gágajú na každú hlúposť, nie sú trkvasi, ktorým možno natárať čokoľvek a oni to slepo prijmú ako najnovšiu vedeckú alebo filozofickú vymoženosť.

Bohužiaľ, nie všetci mladí ľudia idú správnymi cestami; satan má veru ešte stále bohatú žatvu medzi mládežou, ešte stále sa predčasne otvára veľa hrobov duchovných i hmotných pre mladíkov i devy. Ale to zdravé jadro našej mládeže zdravo rozmýšľa, ide celým svetom mohutný pohyb obrody medzi mládežou, zástupy jocistov rastú a k nim, pod rozličnými menami sa pridávajú nové a nové, aby tu boly naporúdzi pre výstavbu očakávaného nového sveta.

Ani naša slovenská mládež nebude posledná v tomto svetovom nástupe.

Každý mladík a deva si musia byť vedomí, že sú dôležitou tehlou pre svetovú budovu pokoja, šťastia a blahobytu. Cítia svoju zodpovednosť pred Bohom, pred svojím národom, pred Cirkvou i celým ľudstvom.

Naša mládež už nechce byť slepo vedená v tme materializmu a novopohanstva, ale chce slobodne kráčať v žiarivom jase ako synovia Svetla.

A tým Svetlom je jej — Kristus, Svetlo sveta!

M. Jurišič.

Hrdinovia viery.

Kresťania mali v úcte tých, ktorí za vieru podstúpili smrť. Nazvali ich svedkami viery, po grécky martyres. Boli presvedčení, že sa dostali hneď do neba. Každoročne vo výročitý deň ich mučeníctva si pripomínali ich hrdinskú smrť dies natalis martyris, kedy sa narodili pre nebo. Keď podobných hrdinov viery niektoré mesto malo viac, sostavilo si ich poradie podľa dní roku. Tieto sviatky boly zapísané do kalendára. Jednotlivé mestá maly svoj zvláštny soznam mučeníkov. Najstaršie soznamy, kalendáre mučeníkov málo Kartágo, Rím a Tours.

Najstarší soznam rímskych mučeníkov tzv. Chronograf pochádza z roku 354. V ňom sú zahrnuté mnohé staršie listiny, veľmi dôležité pre poznanie kresťanských dejín Ríma v prvých troch storočiach.

Asi v polovici štvrtého storočia neznámi spisovatelia spojili soznamy mučeníkov z jednotlivých miest do jednotnej knihy, čím vzniklo tzv. martyrológium. Tieto prvé sbierky sa nám nezachovaly. Najstaršie martyrológium máme z roku 628 a volá sa „Martyrologium Hieronymianum". Nemá však nič spoločného s veľkým cirkevným Otcom a spisovateľom sv. Hieronymom, hoci nosí jeho meno.

V neskorších storoč. vpisovali do starých martyrológií nových mučeníkov a k starším menám svoje historické vysvetlivky. Najviac sa rozšírilo martyrológium benediktínskeho mnícha Usuarda (zomrel r. 877), ktoré slúžilo za základ Gregorovi XIII., ktorý ho dal upraviť a zrevidovať. Vydal ho pod menom „Martyrologium Romanum" r. 1584.

V kláštoroch a kapitulných chrámoch číta sa pri breviári pri príme, a to vždy pre nasledujúci deň. I v Trnave v chráme sv. Mikuláša čítava sa po latinsky.

V Rímskom martyrológiu neuvádzajú sa však len mučeníci, ale i tí, ktorí zomreli prirodzenou smrťou, avšak vo svojom živote sa vyznačili hrdinskými skutkami lásky k Bohu alebo k bližnému. Voľakedy takých hrdinov oslavoval ľud sám a dával im po smrti titul svätý. Už od dávnejšieho času Cirkev zaviedla na to zvláštne súdne pokračovanie, aby niekto mohol dostať titul svätý, a tak byť zapísaný do soznamu svätých, teda do martyrológia. Kto žil veľmi vzorným kresťanským životom, o tom príslušný biskupský úrad môže zaviesť súdne vyšetrovanie či konal i hrdinské skutky. Biskupský úrad postúpi nález vyšetrovania do Ríma, kde sa začne riadny súdny proces. Ak sú dokázané zázraky, že sa staly na prímluvu toho, o ktorom je zavedený proces, najprv mu pririeknu titul blahoslaveného a keď sa staly i ďalšie zázraky, titul svätého.

Dnes na jeden deň pripadá viacero sviatkov takých hrdinov viery. Pravda, nie sú tam všetci uvedení. V nebi je mnoho tisíc blažených duší. Cirkev z nich len niektorých spomína výslovne. Ako ukážku z Rímskeho martyrológia teraz predkladáme čitateľom Trnavskej rodiny to, čo sa číta dňa 20. januára určené na deň 21. januára.

„21. januára, v desiatom mesačnom dni. V Ríme mučeníctvo sv. Agnesky, panny. Na rozkaz mestského predstaveného Symfrónia hodili ju na zapálenú hranicu, ale na jej modlitbu oheň vyhasol, preto ju sťali. Sv. Hieronym takto píše o nej: „V náboženskej literatúre každého národa a jazyka ozýva sa chvála sv. Agnesky, menovite však v kostoloch. Zvíťazila i nad svojou mladosťou i nad svojimi trýzniteľmi. Svoje panenstvo posvätila mučeníctvom.

V Athénach deň smrti sv. Publia biskupa. Po Dionýziovi Aeropagítovi spravoval šľachetnou vznešenosťou athénsku cirkev. Svoje meno učinil slávnym čnostným životom, hlbokou učenosťou a mučenictvom za Krista.

V Tarragóne vo Španielsku sv. Fruktuózus biskup, sv. Augúrius a sv. Eulógius diakoni, všetci mučeníci. Za času Galiéna vrhli ich do žalára, potom mučili ohňom, ale plamene najprv zničily len ich okovy. Preto s rozpiatymi rukami sa utiekali k Bohu o milosť mučeníctva. Pán ich učinil hodnými toho, že takto mohli zakončiť svoje mučeníctvo. V ich sviatok sv. Augustín krásne o nich prehovoril.

V kláštore Einsideln vo Švajčiarsku sv. Meinrád, kňaz a mních. Na tom istom mieste, kde bol neskoršie postavený kláštor, oddaného mníšskemu životu, zabili ho zlodeji. Telo tohto svätého muža, kedysi pochované v Augienskom kláš-

tore v Nemecku, neskoršie bolo prenesené do kláštora einsidelnského.

V Troyesi vo Francúzsku sv. Patroklus, mučeník. Za času cisara Aurélia získal si mučenícku palmu.

V Pavii sv. Epifánius, biskup a mučeník."

Na týchto a iných miestach slávi sv. Cirkev ešte sviatok mnohých svätých mučeníkov, vyznavačov a panien. Chváľme a zvelebujme za to Pána Boha!

Pohliadnime na tieto vznešené vzory. To sú praví hrdinovia! Pozrime sa na tvrdý boj svojich v Kristu zosnulých bratov a sestier. Povzbudzujme sa aj my slovami sv. Augustína: „Čo oni zvládli, to s Božou milosťou zvládneme. Kde sa oni dostali, tam sa aj ja môžem dostať."

I keby sme neboli v takom ťažkom položení, v akom boli spomenutí hrdinovia, ukážme vernosť aspoň vo všedných veciach, v maličkostiach. Zachovávajme verne prikázania Božie a svedomite plňme povinnosti svojho stavu. I v tom môže byť veľkosť a hrdinstvo.

Ľudská spoločnosť.

(Sociálny katechizmus.)

Čo je spoločnosť?

Spoločnosť je trvalé spojenie viac ľudí pre ten istý určitý cieľ pod vedením príslušnej autority.

Žijeme!

Žije jednotlivec — „ja" —, žije však spolu s inými, a to v rodine, v obci, v národe, v štáte, v ľudstve.

Žije v spoločnosti.

Jednotlivci majú opravdivý, Bohom určený večný cieľ, pritom však aj spoločnosti majú svoje prechodné ciele, aby jednotlivcov v cieli napomáhali.

Rodina je základnou bunkou ľudskej spoločnosti s cieľom výchovy detí a vzájomnej pomoci manželov.

Národ je širšia spoločnosť s cieľom spoločného úsilia kultúrneho, hospodárskeho atď.

Štát je spoločnosť s cieľom všeobecného blaha zemského a hmotného obyvateľstva na určitom území.

Veľa však sa spomína celá ľudská spoločnosť so spoločným cieľom blaha celého ľudstva spoločne (kolektívne) a všeobecne (univerzálne).

V spoločnosti žiada sa poriadok, preto musí niekto spravovať, riadiť rodinu, obec, národ, štát, ľudstvo. Slovom, spoločnosť musí byť pod vedením autority.

Prirodzenosť a potrebnosť spoločnosti.

Že človek je spoločenský tvor, je celkom prirodzené a potrebné podľa plánov Stvoriteľa.

1. Boh vložil človeka do rodiny, teda do spoločnosti. Už podľa príchodu svojho na svet je človek spoločenský tvor, lebo pôvod človeka, opatera jeho sa viaže spolu k rodičom a nie k jednému.

2. Boh vložil človekovi do prirodzenosti „sklon združovať sa s inými v rodinu, vôbec, národ, štát a iné občianske spoločnosti, ktoré jednotlivcovi poskytujú možnosť dokonalého rozvoja." (Lev XIII. encyklika Immortale Dei).

Boh sám je autoritou nad spoločnosťou celého ľudstva. To bol veľký význam rozkazu, aby predstaviteľ ľudstva v raji mohol jesť zo všetkých stromov, ale z jedného nie. Predmet poslušnosti — ovocie — bola maličkosťou, ale prejav autority je dôležitého významu pre ľudskú spoločnosť. A tak od stvorenia sveta tiahne dejinami človeka história rodín, rodov, obcí, národov, štátov, ľudstva, teda spoločnosti. Kristus svojou *prítomnosťou* na svete posvätil ľudskú spoločnosť. Svojou *náukou* vyjadril podstatu jej, keď objasnil pomer Otca nebeského a ľudí ako Jeho detí: „Otče náš, ktorý si na nebesiach..." Vyjadril *cieľ* človeka: „Buďte dokonalí ako môj Otec na nebesiach je dokonalý"... Označil *správny styk spoločnosti ľudí* v príkaze lásky: „Miluj bližného svojho ako seba samého". Organizoval *pochod detí k Otcovi:* „Ľúte a učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého".

Kresťanské smýšľanie preto chápalo tento poriadok v ľudskej spoločnosti, ako to pekne vidíme u starovekého kresťanského mysliteľa u sv. Tomáša Aq.: „Človekovi je to prirodzené, že je tvorom spoločenským a občianskym, že žije v spoločnosti s inými. Je mu to ešte prirodzenejšie ako iným tvorom. Dokazuje to prirodzená potrebnosť. Iným živočíchom príroda pripravila pokrm, na prikrytie srsť, na obranu zuby, rohy, drapy, alebo aspoň rýchlosť v behu. Človek je však tak sostrojený, že mu z týchto vecí príroda nič nenachystala. Miesto toho však je mu daný rozum, aby si ním s pomocou rúk toto všetko zaopatril. Jediný človek sám by si to všetko nemohol zaopatriť, lebo jediný človek pre zachovanie a rozvoj života nestačil. Je teda v prirodzenosti človeka, aby žil v spoločnosti s inými ľuďmi. Ba ešte viac: iné živočíchy majú prirodzený pud voči všetkému, čo je im užitočné alebo škodlivé, ako ovce od prirodzenosti pokladajú vlka za nepriateľa. Niektoré zvieratá prirodzeným pudom poznávajú, že niektoré byliny sú liečivé a pre ich život potrebné. Človek však prirodzene poznáva to, čo je mu potrebné k životu, iba všeobecne, a len svojím rozumom zo všeobecných zásad príde k poznaniu jednotlivostí, ktoré sú nezbytnosťou pre ľudský život. Nie je však možné, aby jediný človek sám svojim rozumom sa dopracoval k tomu všetkému. Je teda potrebné pre človeka, aby žil v spoločnosti s inými, aby sa navzájom podporovali, aby pracovali, aby svojím rozumom vynašli potrebné v rozličných odboroch, jeden v lekárstve, druhý v tom, tretí v inom. To vyplýva celkom zreteľne z toho, že človek má dar reči, ktorou vie iným vyjadriť svoje náhľady. To mal na mysli Šalamún, keď povedal: Lepšie je, keď sú dvaja pospolu, než keď je človek sám, lebo majú výhodu zo svojej spoločnosti..." (Vašek: Život sociální.)

A. R.

Odbočka Katolíckej Jednoty žien v Trnave týmto oznamuje, že riadna mesačná schôdzka bude zadržaná dňa 18. januára 1948. o 15. hodine v Ústrednom dome Katolíckej Jednoty (Novosadská ul. č. 1.)

Predsedníctvo.

Svätá omša je naša obeta.

Vieme, že hlavným obetujúcim pri svätej omši je náš večný veľkňaz Ježiš Kristus. Aj ako nástroj Kristov koná obetu. A predsa plným právom môžeme povedať, že svätá omša je naša obeta Božej velebnosti, lebo aj my ju prinášame.

Toto si pripomínajme pred každou svätou omšou, lebo toto nám pomôže hlbšie vniknúť do jej tajomstva a mať z nej väčší duševný osoh.

Otvorme si omšové modlitby, napríklad, stály omšový poriadok s kánonom, a študujme. Obetujúci kňaz len málo hovorí vo svojom vlastnom mene. Na prvý pohľad je zjavné, že zámeno „MY" je oveľa častejšie, než „JA". Lebo kňaz slúži v mene Cirkvi, v mene nás všetkých. On je len naším prostredníkom a tlmočníkom.

Jednotu kňaza a veriacich čujeme z častého pozdravu *„Dominus vobiscum — Pán s vami"*, na ktorý sa odpovedá *„Et cum spiritu tuo — I s duchom tvojím"*.

Príznačné sú aj modlitby, ktoré nasledujú hneď po stupňovej modlitbe.

Prvá je v množnom počte a za všetkých: „Modlime sa. Pane, prosíme, sním s nás naše neprávosti, aby sme boli hodní vstúpiť do Tvojej svätyne s čistou mysľou."

Druhá je tiež v množnom počte, ale len za jedného, za samého kňaza, ktorý bude prostredníkom: *„Pane pre zásluhy Tvojich svätých, ktorých ostatky sú tu, a všetkých svätých, prosíme Ťa, aby si mi ráčil odpustiť všetky moje hriechy. Amen."*

Všimnime si, že všetci spolu pristupujeme do svätyne a všetci spolu prosíme ešte aj osobitné očistenie pre kňaza. Prečo? Lebo omša je naša spoločná obeta a kňaz ju bude slúžiť nielen za nás, ale i v našom mene.

Na začiatku kánona poriadok je obrátený. Kňaz sa ozýva najprv v prvej osobe. Na to má právo, lebo hovorí z poverenia celej Cirkvi. A tak jeho „JA" sa tu stotožňuje s „JA" celého tajomného tela Kristovho. Hľa, modlitba pri obetovaní chleba: *„Svätý Otče, všemohúci Bože, prijmi túto nepoškvrnenú obetu, ktorú ja, Tvoj nehodný sluha, prinášam Tebe, svojmu živému a pravému Bohu, za svoje nesčíselné hriechy, urážky a nedbanlivosti, za všetkých prítomných ale aj za všetkých živých i mŕtvych veriacich kresťanov, aby mne aj im prispela na spásu a večný život. Amen."* Obetovanie kalicha je už v množnom počte, hovoríme ho „MY": *„Pane, obetujeme Ti kalich spasenia, prosiac Ťa o milosť, aby sa s ľúbeznou vôňou povzniesol pred tvárou Tvojej Božskej velebnosti pre spásu našu a celého sveta. Amen."*

Takýchto dokazov nášho úzkeho spojenia s obetujúcim kňazom je v omšových modlitbách priveľa. Hľadajte si ich sami. Keď si ich nájdete, budete mať z toho nielen radosť, ale aj sami sa osobne presvedčíte, že omša nie je natoľko kňazova, ako skôr naša.

Kto dobre chápe náuku o tajomnom tele Krisovom vie, že všetci sme jedno, že sme jeden druhému údami (Rim 12, 5.), že sme teda životne spojení aj s obetujúcim kňazom. Ten pochopí aj to, že omša je aj jeho. Ešte zjavnejšie to bude tomu, kto si pripomenie upozornenie svätého Petra, že aj my, všetci veriaci, sme zapojení, zabudovaní do Kristovho kňazstva: *„Priblížte sa (ku Kristovi) ... Aj vy ako živé kamene, budujte sa v duchovný dom, vo sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete, ľúbezné Bohu v Ježišovi Kristovi."* (1 Pt 2, 5.)

•

Ale o tom, že svätá omša je naša obeta, presvedčíme sa aj vtedy, keď vychádzame zo stanoviska Krista Pána, ktorý je náš hlavný veľkňaz a priamy prostredník medzi nami a Bohom.

Kristus svojím vtelením a narodením stal sa jedným z nás, solidárny s nami vo všetkom mimo hriechy. Aj viny naše vzal na seba, keď sa podujal smieriť nás so svojím Otcom. Priam takto sa stal naším Vykupiteľom. Výkupnú obetu Kríža nekonal vo svojom mene, lebo on sa nemal z čoho vykupovať, ale konal ju ako jeden z nás, v našom mene, lebo čírý človek sám sa nemôže vykúpiť. Prečítajme si krásne vývody o Kristovom kňazstve u svätého Pavla (hlavne 7. až 9. hlavu listu Židom).

Kristova vykupiteľská obeta sa opakuje vo svätej omši. Kristus nám pri poslednej večeri kázal: *„Toto čiňte na moju pamiatku"*. Odinakiaľ vieme, že si pre túto obetu vybral osobitný kňazský stav, ale to nezmenšuje všeobecnosť jeho príkazu. Na obete Nového zákona každý veriaci musí mať účasť, a to podľa svojho spôsobu, ako obetujúci kňaz, alebo ako spolu s kňazom obetujúci.

Presvedčenie, že svätá omša je spoločná obeta všetkých veriacich prakticky sa ukazovalo i v tom krásnom zvyku, že veriaci sami prinášali chleby a víno pre eucharistickú obetu. Neskôr, keď to pre množstvo veriacich nebolo možné, prišlo obetovanie iných darov, najmä peňazí, z ktorých si kňazi sami kupovali chlieb a víno. Tie obety aj dnes slúžia na tento cieľ, ako aj na udržovanie chrámu a na výchovu nových kňazov-obetníkov.

I tu platí, čo sme si povedali ostatný ráz o tom, že svätú omšu lepšie pochopíme, keď sa s ňou budeme často stretať. Čím častejšie sa budeme zapájať do nej, tým väčšmi bude v nás silnieť povedomie, že ona je našou obetou. Kristovou a našou, lebo Kristus je nás. *P. J. Popluhár, SJ.*

Nedeľa Deviatnik — Septuagesima.

VSTUP. — Trpel som, až som myslel, že zomriem, že som ako by v pekle. Vtedy vo svojej úzkosti obrátil som sa k Pánu Bohu. On ma v nebi vypočul. — Pane, milujem Ťa! Ty si moja sila! — Pán je moja pomoc, moje útočište, môj Spasiteľ. (Gloria vystane.)

MODLITBA. — Pane, prosíme, vyslyš láskavo prosby svojho ľudu. Naše hriechy nás trápia. Zmiluj sa nad nami. Osloboď nás pre slávu svojho mena. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

ČÍTANIE (z listu svätého Pavla Korinťanom). — Milí Bratia! Viete, že na štadióne bežia mnohí pretekári, ale len jeden víťazí. Aj vy bežte tak, aby ste zvíťazili. Lenže pretekári, tí sa veľa cvičia, mnohého sa zdržujú. Oni to robia pre krátku časnú slávu. My to robme pre večnú. Aj ja bežím, ale viem kam. Ja bojujem, ale nie naprázdno. Krotím svoje telo, aby som istejšie zvíťazil. Bojím sa, aby som nebol vyradený ja, ktorý iných cvičím. Lebo Bratia moji, mali zázračnú pomoc Božiu. Len si pripomeňte, ako ich na púšti chránil oblak, ako prešli cez Červené more, ako všetci jedli manu a pili zo zázračného prameňa (skala, zpod ktorej ten prameň vyvieral, bola predobrazom Krista). A jednako, väčšina z nich sa nezaľúbila Bohu.

STUPŇOVÝ SPEV. — Pane, Ty si naša pomoc v úzkosti a v súžení. Ti, čo Ťa poznajú, nech dúfajú v Teba, lebo Ty ich neopustíš. Ani najväčší bedár nie je celkom opustený. Trpezlivosť chudobných nikdy nie je márna. Pane, už mi pomôž, aby som nepadol.

(Do Veľkej noci miesto Aleluja spieva sa Traktus.)

TRAKTUS. — Pane, k Tebe volám vo svojej úzkosti. Pane, vypočuj môj hlas, vypočuj moje prosby. Keď budeš hľadieť na naše hriechy, nik z nás neobstojí pred Tebou. Ale Ty si taký milosrdný, že aj ja dúfam v Teba.

EVANJELIUM — DOBRÁ NOVINA, podľa svätého Matúša. O ROBOTNÍKOCH, KTORÝCH GAZDA NAJÍMAL DO SVOJEJ VINICE.

CREDO. — Verím.

OBETOVANIE. — Šťastliví sme, že môžeme oslavovať Pána a ospevovať Jeho moc.

TICHÁ MODLITBA. — Pane, keď si prijal naše dary a naše prosby, očisť nás touto svätou obetou a láskavo vypočuj. Skrze Ježiša Krista, Tvojho Syna a nášho Pána.

NA PRIJÍMANIE. — Milosrdný Bože, osvieť ma svojím svetlom a zachráň ma. Nedovoľ, aby som zahynul ja, ktorý Ťa vzývam.

PO PRIJÍMANÍ. — Bože môj, nech sväté prijímanie posilňuje Tvojich veriacich, aby si ho vždy viac žiadali, a čím viac si ho žiadajú, tým väčšmi mali Teba, skrze Ježiša Krista, nášho Pána.

FARA SV. MIKULÁŠA (TRNAVA-MESTO)

Nedeľa katolíckej mládeže v Trnave.

Dňa 25. januára je nedeľa katolíckej mládeže. V tento deň na celom našom Slovensku bude mládež oslavovať.

Nezaostane ani trnavská katolícka mládež. Svoj sviatok oslávi v (hrubom) kostole sv. Mikuláša týmto programom:

24. januára (v sobotu):

večer o 6. hodine adorácia katolíckej mládeže pred Božským Spasiteľom, litánie, požehnanie;

25. januára (v nedeľu):

o pol 9. hodine slávnostná kázeň, ktorú povie Msgr. Augustín Raška, dekan a kanonik. Po nej sv. omša, pontifikálna, ktorú slúži najdôst. a osv. pán Msgr. Dr. Ambróz Lazík, apošt. admin. a. n., pod ňou spoločné sv. prijímanie mládeže.

Nech nechýba ani jeden katolícky mládenec ani jedna katolícka deva! Všetci si dôstojne oslávme svoj sviatok. Sjednoťme sa! — Len v jednote je sila a budúcnosť! Nech je Kristus náš Sjednocovateľ a Vodca!

Sv. spoveď, ktorú vrele odporúčame z tejto príležitosti, možno si odbaviť v sobotu večer alebo aj v nedeľu ráno vo všetkých kostoloch.

Administrácia Trnavskej rodiny prosí čitateľov, ktorí si neodkladajú celý ročník časopisu, aby nám č. 4. z minulého ročníka 1947 láskave poslali na Rk. farský úrad Trnava-mesto **pre archív**, keďže toto číslo bolo v menšom náklade vydané.

Na Trnavskú rod. predplatili a nadplatili:

Kčs 1000.—: Dr. Teofil Vadovič, advokát; **200.—**: Vd. Irma Némethyová; **172:—**: Arnošt Kužel; **300.—**: Angela Jentschová; **100.—**: Michal Šottník, Mikuláš Turčan; Ján Ondriš, Júlia Slováková, Anton Korec, Rod. Hajachova, Pavol Duffek, Ladislav Kollár, Ján Kozina, Štefan Zachar, Valéria Leiherová, Emília Kúdelová, Karol Kozma st. a ml., Galba, riaditeľ školy, Duchcové, Karol Tóth, Vincent Kovačič, Galvánek, Michal Benko, Pavol Kohútek, Július Schronk, Etela Kubíčeková, Gregor Ördögh, Štefan Nešťák, Ján Bajza, Štefánia Bajčíková, Peter Recktenwald, Erna Fandliová; **70.—**: Štefan Švejda; **50.—**: Jozef Minárik, Vojtech Šašváry, Štefan Havran, vd. Františka Šottníková, Jozef Granic, Benedikt Pekarovič, Michal Pecko, Mária Zánická, Elena Vitteková, Rod. Halanova, Michal Levčík, Štefan Gubrický, Aug. Mrnka, Izidor Kováč, Mária Husárová, Elena Maštalírová, Jozef Lang, Rozália Dudašová, Vojtech Chalupka, Peter Šimončič, A. K. z Trnavy, Fratišek Šandor, Katarína Figedy, Anna Osvaldová, Michal Široký, Šebőková, Karol Veselý, Eduard Horváth, Jozef Jakubčík; **40.—**: Štefan Sládeček; **35.—**: Mária Langová, Ján Ružička, František Lang, Ján Pavlík; **20.—**: Ignác. Paulíček.

Výstava katolíckej knihy v Trnave.

Od 7. do 14. dec. 1947 sme mali výstavu katolíckych kníh a časopisov v Trnave na dvoch miestach a to v sieni Rk. cirk. obce a v sále Katolíckej jednoty na Kopánke. Boly tu najnovšie knihy zo všetkých slovenských katolíckych nakladateľstiev. Výstavu si pozrelo do 8000 ľudí. Záujem bol veľký. Kníh sa predalo za 45.000 Kčs. Ľudia si objednali nové časopisy a knihy. Najviac získal Spolok sv. Vojtecha.

Veľmi časová pobožnosť.

Od 18. do 25. januára koná sa oktáva za sjednotenie ľudstva vo viere na celom svete.

Je to veľmi časové, aby sme v nepokoji, aký panuje na celom svete, upevňovali sjednotenie srdc náukou P. Ježiša, a tak vybudovali trvalý mier duší.

Vlani sme chodili v krásnom počte na tieto pobožnosti do našich kostolov. Ani tento rok sa nedáme odradiť. Budeme chodiť ešte vo väčšom počte, aby sme pomocou svojich modlitieb urýchlili splnenie predpovede P. Ježiša: A bude jedna ovčiareň a jeden Pastier.

Spôsob, akým to konáme je tento:

Úmysel na jednotlivé dni:

18. januára: Za všetkých mimo Cirkvi žijúcich.
19. januára: Za východných rozkolníkov.
20. januára: Za protestantov v Europe.
21. januára: Za anglikánov.
22. januára: Za sjednotenie kresť. cirkví v Amerike.
23. januára: Za zlých katolíkov a odpadlíkov.
24. januára: Za Židov.
25. januára: Za pohanov.

Modlitby: Otče náš, Zdravas (tri razy).

Antifóna: Aby všetci jedno boli, ako si Ty, Otče, vo mne a ja v Tebe, aby aj oni v nás jedno boli, aby svet uveril, že si ma Ty poslal. (Jn 17, 21.)

V.: A ja ti hovorím, že ty si Peter.
R.: A na túto skalu vystavím svoju Cirkev.

Modlime sa: Pane Ježišu Kriste, ktorý si povedal apoštolom svojim: „Pokoj vám zanechávam, pokoj svoj vám dávam", nehľaď na viny moje, ale na vieru Cirkvi svojej a podľa svojej dobrej vôle ráč jej milostive udeliť pokoja a svornosti; ktorý žiješ a kráľuješ, Boh na veky vekov. Amen.

V hrubom kostole sv. Mikuláša táto pobožnosť bude bývať v tieto dni večer vždy o 6. hodine.

Divadelný krúžok MK sv. Notburgy pripravil trnavskému obecenstvu k Vianociam milé prekvapenie. *Dňa 28. dec. 1947* predviedol (kongreganistky MK sv. Notburgy) dojímavú drámu v 5. dejstvách pod názvom: *„Štedrý večer siroty"*. Hra svojím obsahom priliehave zapadala do dnešného zhmotáreného sveta, v ktorom mnohí ľudia majú veľmi málo lásky k bližnému. Aj dnes je ešte na svete veľa sirôt a opustených, ktorí sa potuľujú svetom bez domova. Hra svojím prevedením a dojímavým obsahom vynútila si nielen slzy u prítomných, ale aj úprimné predsavzatie všemožne podporovať charitatívne spolky, ktorých cieľom je pomáhať sirotám a opusteným, aby bolo na svete čím menej biedy. Pre veľký záujem obecenstva hru opakovali tri razy a to 1., 6. a 11. jan. 1948.

Administrácia Trnavskej rodiny týmto vyslovuje srdečné P. Boh zaplať všetkým, ktorí pri pohrebe p. **Ľudovíta Šottníka** obetovali na katolícku tlač spolu 1200.— Kčs. Z čoho na Trnavskú rodinu 600.— Kčs a na Katolícke noviny tiež 600.— Kčs. — Podobne P. Boh zaplať za štedrý milodar 1020.— Kčs z príležitosti krštenia **Janka Hrbeka**, ktoré sosbieral krstný otec **Martin Hrbek** a síce 500.— Kčs na Trnavskú rodinu a 520.— Kčs na Karitu. — P. Boh žehnaj a milosťami svojimi obdar veľkodušných darcov!

Pohľad do budúcna.

Mýlili by ste sa, ak by ste sa domnievali, že idem hovoriť o jasnovidcoch a ľuďoch im podobným. Hovorím o obyčajnom človeku, bez akéhokoľvek privlastku, o človeku, akým som ja a myslím, že aj vy. Tento človek, to mi verte, nežije len dnešku a nezahrabáva sa zavše, keď má čas a zvláštnu náladu, do spomienok, ale občas si dovolí aj výlet do budúcnosti, a to bližšej i ďalšej. Kalkuluje, plánuje a — sníva. A to je celkom v poriadku. Človek je len vtedy celým človekom, keď si vie oceniť a zhodnotiť svoj predošlý život, keď sa vie z neho učiť, ďalej keď má určité plány, určitý cieľ, podľa ktorých si upravuje terajší život, tú prítomnosť, ktorá trvá minútu, hodinu, deň, mesiac rok. Je správne, keď smeruje k tomuto cieľu a učí sa od minulosti, aby na tejto ceste neopakoval chyby, ktoré ho toľko stály, ktoré ho tak bolely.

Dnešný človek však ako by zabudol na tento pohľad do budúcnosti. Má ho príliš hmlistý. Dnešný človek je lenivý, nechce pozerať do minulosti, nechce si nájsť cieľ. Prosto preto, že by za ním musel dôsledne ísť. A to dnešnému človeku chýba, tá dôslednosť. Žije so dňa na deň, živorí. Sťažuje si na ťažkosti života a neuvedomuje si, že za tieto ťažkosti je sám zodpovedný, že sám je ich príčinou. Zabúda, že aj v svojom vnútri musí mať určitý poriadok, ak chce, aby bol poriadok na svete. Neuvedomuje si, že všetko v živote, myšlienky, túžby i činy treba usmerniť, zamerať k určitému cieľu, ktorý je spoločný všetkým ľuďom, ku ktorému všetci, či chceme alebo nie smerujeme. Prázdny je život človeka, ktorému chýba pohľad na svet pod zorným uhlom večnosti, chýba pohľad do budúcnosti. A to je príčina kríz.

Aj dnešný človek má vedieť: prečo žije?

kj

Fara Najsv. Srdca Ježišovho na Tulipáne.

Pokrstení boli: Peter Voznák, syn Antona a Anny Repaskej; Božena Ilavský, dcéra Joz. a Matildy Gajdošíkovej; Štefan Kozár, syn Ľudovíta a Anny Rusnákovej; Eva Veselský, dcéra Jána a Márie Suchoňovej; Alexander Hudcovič, syn Jána a Margity Gonglikovej.

Pochovaní boli: Ľudmila Danielová, 11 ročná, žiačka; Štefan Krchnavý, robotník, 61 ročný; František Kováčik, nemluvniatko.

Ohlášky majú: Jozef Andel, zámočník a Františka Cichý, domáca.

Z činnosti Antoniánov na Tulipáne.

Skupina väčších Antoniánov sišla sa **dňa 30. decembra** na svoju prvú pracovnú poradu. Prítomných privítal a rámcový program činnosti načrtol dp. kaplán. O otázke divadelnej činnosti našej mládeže rozhovoril sa **Miško Veselský**, ktorý nabádal k súčinnosti všetkých prítomných. Aj otázka bábkového divadla sa znova oživila a prítomné dievčatá sa ochotne prihlásily, že ušijú odev pre bábky. Dúfame, že naši maličkí návštevníci divadla čoskoro uvidia túžobne čakané bábkové predstavenia. Milo padlo oduševnenie, vyšlé z radov samých Antoniánov, aby všetci členovia spolku pristupovali v prvé nedele mesiaca k spoločnému sv. prijímaniu. V rámci voľných návrhov sme sa ushodli na termíne pravidelných pracovných schôdzok. Na prvej z nich, ktorá bola **dňa 11. jan. 1948 o 3. hod. popoludní**, boly dve prednášky. Jedna povahy náboženskej a druhá profánnej. Po prednáškach bol krátky poučný film.

Dňa 6. januára 1948 predstavila sa obecenstvu skupina väčších Antoniánov divadelnou hrou **„Cesta radosti"** od P. Libora Mattošku. Hra mala veľký úspech, o čom svedčila hojná účasť obecenstva popoludní i večer. Veselé scény dobre vystihol **p. Anton Zaoral** a celkový výkon a súhra všetkých hercov bol dobrý. Účinkujúcim blahoželáme a do ďalšej činnosti želáme veľa úspechov.

Na maľovanie kostola františkánov obetovali:

Zamestnanci Nupodu 1000.— Kčs, Pavlíková Cecília 100.—, Poljaková Júlia, Kremnica 500.—, Čavojský Mikuláš 1000.—, Kováčová Mária 100.—, N. N. 100.—, Herbstová Mária 200.—, Uhliariková A., Ružomberok 140.—, Beránek Fridrich 90.—, Bohuznáma 2000.—, Nádašský Karol, Špačince 200.—, vd. Horvátová Ter., Kerestúr 200.—, Galbavý Frant., Varašúr 100.—, Rófo N., Leopoldov 150.—, rod. Grossmann 1000.—, N. N. 100.—, N. N. 200.—, Petrovič Melichar 200.—, H. J. 3000.—, Križan Konštantín, Rožindol 500.—, Baranová Kat. 100.—, B. K. 1000.—, N. N. 500.—, N. N. 50.—, Osvaldová Joz. 1000.—, p. Kumičík 1000.—, N. Fr. 500.—, N. N. 100.—, Takáč Erazmus 500.—, C. N. 300.—, Čomorová E. 400.—, N. N. 1000.—, rod. Krajčovičová 3000.—, N. N. 50.—, Jaura Fridricha a Andrej 1000.—, Bohuznámy 5000.—, Osvaldová Ter. 50.—, N. N. 120.—, rod. Pekarovičová 500.—, Abelovský Ján 500.—, rod. Žitňanová 100.—, N. N. 100.—, Parák Rud. 1500.—, Lužinský Frant. 100.—, Adamčák Imrich 100.—, Krč Vítus 100.—, N. N. 500.—, rod. Lančarič 1000.—, Rajtíková Agneša 300.—, Kollárová Mária 200.—, Sl. V. 50.—, N. N. 100.—, Gabalec N., Špačince 50.—, rod. Moderdorfská 400.—, Hrdlička Augustín 100.—, Péchy Karol 100.—, Čabáková Eugénia 200.—, vd. Čapkovičová Roz. 100.—, Škultéty Anna, Bratislava 110.—, Mrva Vendelín, Varašúr 100.—, Mrva Jozef, Varašúr 50.—, rod. Füzek 500.—, Bohuznámy 300.—, Ž. V. 1000.—, Malec Imrich 200.—, Legény Viliam 2000.—, Litvová Anna 400.—, Jačeková Mária 500.—, rod. Michalová 100.—, Škultéty Giz. 100.—, Lackovičová Vilma 500.—, rod. Šeligová 500.—, Burlas Lad. 200.—, Silberhorn Ferd. 2000.—, Frühwaldová Etela 50.—, Binka Jozef 100.—, Grma Silvester 100.—, Binka Ľud. 100.—, Bachladič Ján 100.—, Sládečková Agneša 100.—, N. N. 500.—, Krištofík Jer. 500.—, N. N. 100.—, N. N. 50.—, Krajčovič Dominik 700.—, Cehláriková Ap., 300.—, rod. Bunta 1000.—, Lojkovičová Žofia 1000.—, Pinter Ján 1000.—, rod. Zlatošová 500.—, vd. Krištofičová Marg. 200.—, N. N. 100.—, N. N. 60.—, dvaja Bohuznámi 1000.—, Kučera Ján 100.—, Zvolenská Mária, Modranka 500.—, N. N. 200.—, N. N. 100.—, N. N. 150.—, rod. Koiš 1000.—, Bršlová E. 30.—, Klosková Fr. 50.—, Horvát Ján s manželkou 100.—, Kolníková N. 500.—, Maceková M. 300.— Zelenka Ľud. 300.—, Kollárová Petr. 500.—, K. A. 600.—, rod. Rakúsová 1000.—, Trojáková N. 100.—, N. N. 100.—, N. N. 1000.—, Chynoranská Anna 1000.—, rod. Šternova 1000.—, Zacharová Vil., Nováky 100.—. Všetkým milým dobrodincom vyslovujem srdečné Pán Boh zaplať!

P. Dionýz Tomašovič, gvardián.

FARA SV. DON BOSCA A SALEZIÁNSKE ORATÓRIUM NA KOPÁNKE.

Slávnosť sv. Jána Don Bosca a nedeľa katolíckej mládeže na Kopánke.

Nedeľa katolíckej mládeže koná sa po celom Slovensku už niekoľko rokov. Tento rok je cirkevnou vrchnosťou stanovený termín na 25. januára, lebo v ten týždeň je sviatok sv. Jána Don Bosca (31. jan.)

Sv. Don Bosco a mládež to sú dva nerozlúčiteľné pojmy, preto usporiadame spojený sviatok. Vyzývame nielen oratoriánov a oratoriánky, ale všetkých katolíckych mládencov a dievčatá, aby v ten deň nastupovali smelo a hrdo pod snehobielu zástavu Ježiša Krista, na ktorej sa skvie znak nášho spasenia — kríž.

Slávnostným kazateľom pri službách božích o 9. hod. bude vdp. **Páter Quido Zámečník**, františkán, správca fary, Trnava-Tulipán. Mládež nastúpi v ten deň ku spoločnému sv. prijímaniu a obnoví sľub vernosti Bohu, Cirkvi a oratóriu.

Popoludní a večer bude akadémia s divadlom **„Boj s obrom"**, kde vystupujú chlapci oratóriani, Krúžok sv. Don Bosca i hudobníci.

„Mladí naša verná, Kristove čaty ... Len výš a výš zdvihnite kríž, svet sa v Kristu obnoví!"

Pohreb vzorného otca rodiny.

6. I. 1948 umrel v Trnave na Kopánke 59-ročný Jozef Kráľ, štátny cestár, vzorný manžel a otec 10-člennej rodiny, rodák z Ústia nad/Or., ktorý zanecháva po sebe žiariacu pamiatku praktického katolíckeho života. Mal veselého ducha. Každý, kto sa s ním stýkal, odchádzal od neho lepší. Bol neochvejným, nábožným, hlbokoveriacim človekom. Jeho životným programom bola práca a modlitba. Voľný čas využil čítaním a poučovaním bližného. Bol misiovým náčelníkom, horliteľom Posla Božsk. Srdca, predsedom Jednoty katolíckych mužov, štedrý podporovateľ katolíckych inštitúcií. Viac ráz v živote si vykonal uzavreté duchovné cvičenia a získal pre exercície do sto iných. V Ústí mal veľký podiel na vybudovaní 6-triednej cirkevnej školy. Bol robotník-teolog. Prečítal celé Písmo sv., predplácal všetky náboženské časopisy, dobre poznal Filoteu, sv. Františka Salezského, Nasledovanie Krista, životopisy svätých. Často pristupoval ku sv. sviatostiam. V nedeľu býval na dvoch sv. omšiach a nezameškal ani litánie. Nacvičoval divadlo a spev. Apoštoloval slovom i príkladom na cestách, v obchode, u holiča, v hostinci, v autobuse i vo vlaku. V chorobe bol trpezlivý. Viac ráz bol zaopatrený sv. sviatosťami. Zomrel pri modlitbe po krátkej nemoci na srdcovú vadu. Na jeho pohrebe sa zúčastnili všetci cestári z okresu, mnoho farníkov a príbuzných z Oravy a zástupcovia spolkov.

Menoval sa Kráľ, mal kráľovské — kňazské srdce. Robotník apoštol.

R. J. P.

Stravovacia katolícka akcia na Kopánke.

Ako predošlé roky tak aj v tomto zimnom období sa vykonáva v našom ústave stravovacia akcia pre chudobné deti. Rozdiel je len v tom, že zatiaľ, čo vlani prichádzalo na stravu denne 40 chlapcov, tohto roku sa ich zúčastňuje každý deň 60—70. To znamená, že ešte nikdy nebola taká potreba tejto činnej kresťanskej lásky ako tento rok, keď pre veľkú neúrodu je tak málo potravín.

Sestričky saleziánky na Kopánke tiež dávajú stravu chudobným dievčatám.

Vlastnosťou lásky k bližnému je aj vytrvalosť. Musíme preto prízvukovať milým dobrodincom, že nestačí len raz podať pokrm a nápoj chudobnému, ale vždy, dokiaľ trvá nedostatok.

Príslovie hovorí: „Kde je núdza najväčšia, pomoc božia najbližšia." A skutočne. My sa o tom denne presviedčame, aký dobrý je Pán Boh, že sa tak láskave stará o každého a posiela aj takých štedrých dobrodincov, na ktorých sme ani nepomysleli. Stávajú sa aj také prípady v prospech chudobných ako za čias sv. Jozefa Cottolenga alebo sv. Don Bosca, že totiž prídu potraviny bez pýtania od neznámych a známych, keď to najviac potrebujeme

Na stravovaciu akciu prispeli:

Horváth Július, mäsiar, salám. Čeppan Július, mäsiar, salám; Nagy, mäsiar, klobásky; Binovský Michal múku; Krampl Augustín fazuľu, múku; Motulko Ján ryby; Miček Arpád hrach; Palšovič Vendel mlieko, fazuľu, masť, oškvarky; Skala Jozef šošovicu; Sabo František a Mária múku, masť, fazuľu; Čajkovič Augustín múku; Rodina Mrázová potraviny; Cehlárik Mária mäso; Solčány Anton cukor; Jurík Valent margarín; Remenár Ernest múku; Dvaja dobrodinci z Jeruzalemskej ulice múku a rozličné potraviny. Dobrodinca z Tomášikovej ulice fazuľu. Rodina Markusíkova klobásky. Obetovali aj viacerí bohuznámi, ktorí nám zakázali uverejniť mená.

Všetkým srdečne ďakujeme. Chlapci a dievčatá sa modlia každý deň za dobrodincov. Sv. omšu za darcov odslúžime 24. januára.

Štedrosť robotníkov vo Figaro

Chudobný chudobnému najlepšie porozumie. Pred Vianocami sme poprosili aj Závodný výbor vo Figare o milodar pre chudobné deti na Kopánke. Robotníci, úradníci a zamestnanci so súhlasom a pomocou pána riaditeľa Siveka sosbierali a priniesli na vianočnú nádielku a na stravovaciu akciu pre chudobné deti na Kopánke 3226 Kčs. Naozaj sme boli prekvapení, keď pred štedrým dňom nás navštívil pán Imrich Sabo, predseda závodného výboru a sám odovzdal štedrý milodar so soznamom všetkých zamestnancov, ktorí veľkodušne obetovali zo svojho zárobku. Okrem peňažnej podpory darovali aj niekoľko balíčkov múky a pán riaditeľ poslal dietkam niekoľko kg cukríkov.

Štedrým darcom prajeme, aby im Priateľ dietok odplatil štedrosť na ich vlastných dietkach, aby sa dožili z nich mnoho radosti. Srdečná vďaka a Pán Boh zaplať!

Vďaka Katolíckej ženskej jednote.

Ústredie a odbočka Katolíckej ženskej jednoty v Trnave aj tohto roku pripravily bohatú vianočnú nadielku svojim chudobným členkám a dietkam v Trnave. Keďže najviac chudobných máme v našej farnosti, dobročinnosť Jednoty najviac tu udelila. Obdarených tu bolo 130 osôb, pripadne rodín šatstvom, obuvou, pančuchami, mäsom a podporou v hotovosti — peňažne. Jednota pred Vianocami urobila pouličnú zbierku, ženičky pracovaly a šily zdarma. Tohto roku sa zapojily do akcie aj členky z Kopánky.

Keby sme to museli kupovať, čo sa rozdalo, v dnešnej ťažkej dobe nebolo by stačilo 50.000 Kčs. Za tento veľký dar činovníčkam ústredia a odbočke najsrdečnejšia vďaka. Pán Boh zaplať!

Ján Hlubík.

Vianočná nádielka u Saleziánov na Kopánke.

Dobré dietky zo zámožných rodín sa chvália, že dostaly mnoho vzácnych dárkov na Vianoce od Ježiška. Sú to najviac hračky a knižky.

Mnoho chudobných dietok okrem toho chudobného stromčeka sotva čo dostalo na Vianoce od rodičov. No Pán Boh sa postará o každého. Vždy sa nájdu ľudia, ktorým dá Pán Boh zvláštnu lásku ku chudobným, ktorá ich pohýňa k dobročinnosti. Tak to bolo aj tieto posledné Vianoce na Kopánke.

Vianočná nádielka bola dobre pripravená a organizovaná na štyri skupiny: členovia Spolku sv. Vincenta, Ženská katolícka jednota, Dievčenské oratórium a chlapčenské oratórium. Rozdalo sa šatstvo, bielizeň, obuv, pančuchy, trikoviny, svetre, rukavice, čiapky, pižamá, mydlo, olej, potraviny, knižky, galantérie, hračky a školské potreby a iné užitočné veci v hodnote 200.000 Kčs. Obdarených bolo 628 chlapcov, dievčat a dospelých.

Na vianočnú nádielku, na stravovaciu a ošacovaciu akciu obetovali.

Zamestnanci Okresného úradu ochrany práce v Trnave 1000 Kčs, Robotníci a závodný výbor Centrum 500 Kčs, Michal Borecký 2000 Kčs, Lacko Berta Hlubíková, Lansford, Pa 500 Kčs, Hlavatý Alexander 300 Kčs, Kaštiak Vendel, krajčír 1000 Kčs, Ďuriš Alexander, Paulínska ulica 500 Kčs, Radvanyi Ernestína 100 Kčs, Kovačič Mikuláš 100 Kčs, Vd. Šronková, učiteľka v. v. 200 Kčs, Grossmann Eugen, lekárnik 1000 Kčs, Lojkovič Anna Žofia 200 Kčs, Šurinová Štefánia 200 Kčs, Kastier Jozefína 100 Kčs, Rudy Ján, obchodník 110 Kčs, Pavol a Anna Foltín 300 Kčs, Švorčík Karol a Terézia 250 Kčs, Holekšiová Agneša 200 Kčs, Kumičík Jozef 500 Kčs, Jakoš Karol a Mária 400 Kčs, Michalec Viktor, fotografista 500 Kčs, Miklošovič Berta 500 Kčs, Varga Desider 150 Kčs, Púček Štefan a Mária 500 Kčs.

Pán Boh zaplať! Nabudúce uverejníme tých, čo poslali milodar šekom.

Štedrosť obchodníka patrí.

Medzi dobrodincov chudobných dietok v Trnave patrí aj pán František Foltíny, obchodník so šatstvom, Masarykova ulica č. 6. Už po tretie Vianoce štedro prispel na vianočnú nádielku našich chudobných chlapcov. Tohto roku daroval štvoré chlapčenské šaty a štyri dievčenské zimníky za 6550 Kčs. V podobnej hodnote udelil aj iným inštitúciám. Je to veľká obeta, ktorú mu Všemohúci Boh istotne odplatí.

My mu srdečne ďakujeme v mene obdarených detí a sľubujeme, že sa budeme zaňho modliť. „Kto chudobným dáva, Bohu požičiava."

Nábor do Spolku sv. Vojtecha.

Na Vianoce sa rozhorlili mladíci Krúžku sv. Don Bosca na Kopánke vykonať kus tlačového apoštolátu získavaním nových členov pre Spolok sv. Vojtecha. Niekoľko dvojíc rozišlo sa po všetkých uliciach farnosti a ponavštevovali rodiny, ktoré ešte neboly zapísané do SSV. Za jednu hodinu získali vyše 200 členov, ktorým hneď odovzdali kalendár a dva sväzky Písma sv. Nového zákona. Rekord dosiahla dvojica: Jozef Kráľ a Štefan Kubáň, ktorí získali 34 nových členov. Teraz má SSV v našej farnosti už 434 členov. Bezmála každá druhá rodina je v SSV a číta sv. Evanjelium. Horlivým mladíkom sláva!

Jednota povoláva na shromaždenie.

Katolícka ženská jednota na Kopánke má svoje mesačné shromaždenie v nedeľu 25. januára popoludní o 3. hodine v prednáškovej sále pri farskom kostole. Na programe je referát o vianočnej nádielke, čajový večierok a príprava na výročné valné shromaždenie. Prítomnosť členiek na shromaždení je potrebná. *Výborníčka.*

Kancelária chudobných gratis.

Sprostredkovanie miesta za učňov	v prípadoch	14
Umiestenie rozličných robotníkov	„	50
Sprostredkovanie miest do služby	„	8
Umiestenie sirôt do rodín a dozor nad nimi	„	14
Domáca lekárnička pri prvej pomoci	„	30
Poskytnutie telefonných rozhovorov pre lekára, Červený kríž, hasičov, žandárov a polície, do nemocnice	„	280
Prosby chudobných rodín o podporu na rozl. úrady		220
Vyhľadanie osobných dokumentov na notárskych a farských úradoch	„	24
Prosby na sociálnu starostlivosť o mládež a umiestenie chudobných detí do ozdravovní	„	12
Reklamovanie invalidnej renty	„	5
Prosby o koncesie rozličných živností	„	14
Prosby práceneschopných starcov o podporu	„	24
Prosby na odvodovú vojenskú kom. o odročenie prezenčnej vojenskej služby	„	8
Prosby na štátny detský domov o umiestenie opustených detí	„	5
Prosby na Spolok sv. Vincenta o rýchlu pomoc	„	17
Prosby na textílne sklady o prídel látky na ošatenie chudobných	„	5
Dopisovanie s robotníkmi v Čechách	„	32
Dopisovanie s nemoc. v sanatóriách a ozdravov.	„	38
Prosby na Doplňovacie okresné veliteľstvo	„	6
Dopisovanie vojakom	„	58

Okrem toho ešte veľa osobných intervencií telefonicky, a medzi najťažšie patrí usporiadanie manželských a rodinných sporov. Kancelársku sociálnu prácu nám pomáhajú konať členky a členovia výboru Katolíckej akcie a z krúžku mladíkov sv. Don Bosca.

Saleziánsky sociálny dom mládeže na Kopánke.

POĎAKOVANIE.

Všetkým, ktorí odprevadili moju drahú manželku na jej poslednej ceste a kvetami alebo iným spôsobom prejavili úprimnú účasť, touto cestou vyslovujem srdečné vďaky.

RUDOLF ŠTICH

Majiteľ, vydavateľ: Rímskokatolícky dekanský úrad pre obvod Trnava-mesto so sídlom v Trnave. Za redakciu zodpovedá Msgr. Dr. Ambróz Lazik. Tlačiareň: Spolok sv. Vojtecha. Časopis vychádza s povolením Apoštolskej administratúry v Trnave čís. 2578/944 a Okr. národného výboru v Trnave čís. 24336/1945. Redakcia-administrácia: Trnava, Seminárska ulica, číslo 4. Novinové výplatné povolené Pover. SNR pre pošty č. 72.634-I/1-1945.